

Suoraan kettutarhalta (K18)

28.11.2008 20.02 | Kaj Granlund | Yleinen

Jostakin ihmiset ovat saaneet sen käsityksen, että hallitsen noita tietokoneita, ja siksi pitää sitten juosta tuvasta tuvalle asentamassa milloin mitäkin. Tänään kävin kettutarhaajalla kylässä, poistin koneen mukana tuleen Norton IS:n ja asensin uuden antivirushohjelman. Sitten oli kahvin ja sosiaalisen hetken vuoro.

Piip piip kuului tuttavani puhelimesta, kun tekstiviesti pölähti kännykkään. Viesti varoitti taas kerran liikkeellä olevista aktivisteista, olivat kuulemma iskeneet kanatarhaan Närpiössä. Voivat yöllä iskeä minne tahansa.

Hän alkoi puhua minulle työstään yrittäjänä.

Olen tehnyt tätä yli 20 vuotta, taistellut lamaa, suhdanteita ja velkojia vastaan. Alussa velkaa oli miljoonakaupalla, mutta oli pakko jatkaa. Vaihtoehtona olisi ollut konkurssi ja ikuinen velkasuhde pankkiin. Nyt olen omillani ja pysyn kunnes aktivistit iskevät, sitten elämäntyöni on hukassa.

Tietäisit miltä tuntuu, kun näkee aktivistien pyörivän päiväsaikaan tarhojen ympärillä tarkkailemassa ja tekemässä suunnitelmia. Se on kuin korppiparvi valmiina iskemään. Mitään et voi etkä saa tehdä muuta kuin odottaa sitä hetkeä, jolloin elinkeinosi on tuhattu.

Kerroin kuinka kerran ajoin Teksasissa Laredosta San Antonioon ja pysähdyin tien varteen ottamaan valokuvan aidan takana olevasta isosta kukkivasta kaktuksesta. Ei hetkeäkään kun lavapaku pysähtyi ja stetsonhattuinen mies osoitti minua kiväärillä. Mitä asiaa? Pois aidan luota? Kerroin valokuvanneeni kaktusta, jolloin hän totesi, että onneksi en ollut ylittänyt aitaa. Se olisi ollut riittävä syy hänelle ampua.

Niin, täällä aktivistit terrorisoivat tavallisia kansalaisia, siellä meksikolaiset käyvät ryöstämässä sonnin tai vasikan tilaisuuden tullen.

Kaikki kuitenkin sillä erolla, että siellä voidaan heittää kovat piippuun
